

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1807-21

ערר 1808-21

לפני כבוד חברי הוועדה:

ערן עסיס, עו"ד - יו"ר

טניה חכמוב, רו"ח - חבר

העוררת: א.ס.ף פיתוח- עבודות קבלניות וצמ"ה בע"מ, ח.פ. 514209352
באמצעות אסתר הילה אייל

נ ג ד

המשיבה:

רשות המסים

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת היא חברה העוסקת בהפעלה ובהשכרה של ציוד כבד וצמ"ה (ציוד מכני הנדסי) לעבודות עפר ופיתוח.
2. העררים שבנדון מתייחסים לתקופות הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020 ונובמבר-דצמבר 2020. בקשות העוררת למענקים לגבי התקופות האמורות נדחו, ולאחר מכן נדחו גם השגות שהגישה. בהחלטת הדחייה ציינה המשיבה כי הלקוח העיקרי של העוררת, משרד הביטחון, הפסיק את ההתקשרות עימה בחודש מרץ 2020 בעקבות החלטה מינהלית, מעילות שאינן קשורות להתפשטות נגיף הקורונה.
3. יצוין כבר כעת כי ערר קודם שהגישה העוררת בנסיבות דומות, בנוגע לתקופת הזכאות מרץ-אפריל 2020, נדחה במסגרת החלטת הוועדה מיום 10.10.2021 (ערר 1256-21 א.ס.ף פיתוח- עבודות קבלניות בע"מ נ' רשות המסים; להלן – הערר הקודם או ההחלטה הקודמת, בהתאמה). בהחלטה הקודמת קבענו כי ירידת המחזורים שלה נבעה מהפסקת ההתקשרות עם משרד הביטחון, וציינו כי העוררת לא הציגה כל ראיה לכך שמצבה היה שונה אלמלא מגפת הקורונה.
4. בעררים הנוכחיים, בנוגע לתקופות הזכאות הנוספות, הוגשו מסמכים ביום 20.9.2021, ותיק הערר נפתח ביום 29.9.2021. באותה העת, הדיון בערר הקודם ויתר שלבי הבירור שלו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

כבר הושלמו. ביום 10.10.2021, לאחר שניתנה החלטה סופית בערר הקודם, התבקשה העוררת להבהיר אם היא עומדת על בירור העררים הנוכחיים ומדוע לא יימחקו על הסף.

5. העוררת לא הגיבה במועד שנקבע למתן תגובתה, וכן לא הגיבה במועד שנקבע לה בהחלטה נוספת. רק לאחר שהובהר לעוררת, בהחלטה שלישית, כי העררים יימחקו אם לא תינתן כל תגובה, מסרה העוררת הודעה קצרה ביותר, בה ביקשה להוסיף מעט על הנימוקים שניתנו בערר הקודם. העוררת טענה כי הטענה שלא נפגעה ממשבר נגיף הקורונה אינה נכונה, וזאת מכיוון שכל עסק נפגע במידה כזו או אחרת מהסגרים ומההאטה בפעילות המשק, וכך גם העוררת. שנית, ציינה העוררת את היקף התשומות הכולל שלה בתקופות הרלוונטיות, וביקשה שיינתן לה מענק שיפצה אותה על הירידה במחזורים בשים לב להוצאותיה.

6. נקדים ונאמר כי החלטנו **לדחות על הסף** את העררים שבנדון, לאחר שמצאנו כי הם לא מגלים עילה להתערבות של ועדת הערר. הטעם העיקרי להחלטתנו נעוץ בכך שהמחלוקת בין העוררת לבין המשיבה כבר הוכרעה בערר הקודם.

7. ההחלטה בערר 21-1256 הינה החלטה סופית. כיוון שמדובר בנושא זהה, אין כל טעם לנהל מחדש את הליך הערר, שכן גם אם הערר היה מתברר לגופו – המסקנה המתבקשת הייתה זהה לזו שכבר התקבלה. נימוקי ההחלטה הקודמת עומדים בעינם גם לתקופות הזכאות שבעררים הנוכחיים, ואף העוררת לא טענה שיש הבדל בין תקופות הזכאות.

8. כידוע, ערכאה שיפוטית אינה נדרשת בשנית להחלטות סופיות, וההליך המתאים לתקיפת החלטה שיפוטית הוא במסגרת ערעור. זהו העיקרון המכונה עיקרון סופיות הדיון. מעיקרון זה נגזרים כללי השתק – השתק עילה, השולל את האפשרות לדון בהליך אחר בעילה שכבר הוכרעה בהחלטה סופית, והשתק פלוגתא, השולל את האפשרות לדון בנושא שכבר הוכרע בהליך אחר (גם אם העילה המשפטית היא שונה).

9. השתק פלוגתא מתקיים כאשר מתקיימים ארבעה תנאים: (א) הנושא הנדון בהתדיינות הנוכחית זהה לנושא שנדון במקרה הקודם, מבחינה עובדתית ומשפטית; (ב) בין הצדדים התקיימה התדיינות בנוגע לנושא; (ג) ההתדיינות הסתיימה בהכרעה, מפורשת או משתמעת, ונקבע לגביה ממצא פוזיטיבי; (ד) ההכרעה בנושא הייתה חיונית לצורך ההחלטה בפסק הדין הקודם (ע"א 4087/04 מוטי גורה נ' בנק לאומי לישראל בע"מ (ניתן ביום 8.9.2005), פסקה 7 לפסק הדין).

10. השתק פלוגתא מתקיים גם בענייננו, שכן המחלוקת בעררים הנוכחיים זהה למחלוקת שכבר נדונה הוכרעה בהחלטה הקודמת. לגבי כל אחת מתקופות הזכאות ניפקה המשיבה החלטה נפרדת (כך שמדובר בעילה נפרדת), ואולם ההחלטות היו זהות זו לזו, וגם הטענות שהציגה העוררת לגבי כל אחת מתקופות הזכאות הייתה זהה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

11. השאלה שנדונה בערר הקודם הייתה האם ירידת המחזורים שחוותה העוררת נבעה מהתפשטות נגיף הקורונה. יודגש כי גם לאחר שהעוררת התבקשה להציג את נימוקיה לעררים הנוכחיים, היא לא הצביעה על הבדל כלשהו בין תקופת הזכאות שהוכרעה בערר הקודם, לבין תקופות הזכאות שבנדון. כל שביקשה העוררת הוא להוסיף ולשכלל את הטענות שהוצגו קודם לכן. כיוון שהנושא כבר הוכרע בהחלטה קודמת, לא ניתן לדון מחדש באותו נושא במסגרת הליך נוסף.

12. למעלה מן הצורך, נעיר כי גם הטענות החדשות שהציגה העוררת בהודעתה הקצרה, לא היו משנות את תוצאות הערר אף אילו היו נדונות במסגרת ההחלטה הקודמת. בשל ביטול ההתקשרות עם משרד הביטחון, הובהר בהחלטה הקודמת כי מוטל על העוררת נטל ראיתי כבד, להוכיח שירידת המחזורים נגרמה בשל התפשטות הקורונה. העוררת לא הציגה תשתית ראיתית שתבהיר את הקשר הסיבתי בין מצבה הכלכלי לבין הקורונה, ובוודאי שאין משמעות בשלב זה לטענות כלליות בעניין הפגיעה שחוות המשק בכללותו. בהיעדר קשר סיבתי למגפת הקורונה, אין מקום למענק או לפיצוי אחר, והאזכור של היקף התשומות של העוררת אינו מעלה או מוריד לענייננו.

13. יובהר כי ההחלטה הנוכחית הינה בעלת אופי טכני. משמעות הדברים בפועל היא כי העררים הנוכחיים נדחים מאותם טעמים שמהם נדחה הערר הקודם, ואין צורך לנהל הליך נוסף בעניין תקופות הזכאות הנוספות.

14. החלטנו אפוא לדחות על הסף את העררים שבנדון. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ב, 21/11/2021, בהעדר הצדדים.

1807-21, 1808-21

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה